

ZVON

148 Main St. - New Rochelle, N.Y. 10802.

P. O. Box 639 - Tel. (914) 636-4225

Hřbitove, hřbitove,
Zahrado zelená!
eu do tebe sejou
ty dráhy semena.

PASTORÁLNÍ KONSTITUCE O CÍRKVI V DNEŠNÍM SVĚTĚ

Člověk, tvůrce kultury

Neustále se zvětšuje počet mužů a žen ze všech společenských nebo národnostních skupin, kteří si uvědomují, že jsou tvůrci a původci kultury svého společenství. V celém světě víc a více roste smysl pro autonomii a odpovědnost, který je velmi důležitý pro duchovní a mravní zralost lidského pokolení; to se stává ještě více zřejmým, máme-li na zřeteli sjednocování světa i úkol, který se nám klade: abychom budovali v pravdě a spravedlnosti lepší svět. Tímto způsobem se stáváme svědky zrodu nového humanismu, v němž se člověk definuje především svou odpovědností vůči svým bratrům a dějinám.

Obtíže a úkoly

Za těchto podmínek se nelze divit, že člověk, jenž cítí svou odpovědnost za pokrok kultury, žíví v sobě velké naděje, ale také s úzkostí pohlíží na četné rozpory, které musí sám řešit.

Co má dělat, aby hojnější kultura styky, které by měly vést k opravdovému plodnému rozhovoru mezi různými třídami a národy, neuváděly v nepořádek život těchto společností, nerozvracely moudrost předků a neohrožovaly osobitou povahu jednotlivých národů?

Jak napomáhat rozmachu a šíření nové kultury, aniž tím vezme za své živá věrnost k zděděným tradicím? To se stává zvláště naléhavé tam, kde kultura vznikající z nesmírného pokroku vědeckých a technických oborů se má uvést v soulad s intelektuálním vzděláním, které žije ze studií odpovídajících různým klasickým tradicím.

Jak srovnat rychle pokračující rozrůžňování jednotlivých vědních oborů s nutností vytvářet jejich syntézu a udržet v lidech schopnost nazírání a údivu, jež vedou k moudrosti?

Co je třeba dělat, aby se zde na světě všichni lidé podíleli na dobrodružích kultury, když přitom vzdělanost odborníků se stává stále nepřístupnější a složitější?

Jak lze konečně přiznat kultuře spravedlivou autonomii, na kterou si dělá nároky aniž se dospěje k humanismu, jenž by byl čistě pozemský nebo dokonce náboženství nepřátelský?

Přesto přese všechno kultura dnešního člověka je nucena se rozvíjet uprostřed těchto rozporů takovým způsobem, aby vzdělávala celou lidskou osobnost podle správného pořadí hodnot a pomáhala lidem plnit úkoly, ke kterým jsou všichni, zvláště křesťané v bratrské jednotě jedné lidské rodiny povoláni.

* * *

BLAHOŠLAVENIE STARCA Z AFRIKY

Blahoslavení tí,
ktorí majú pochopenie pre moje nevládne
nohy a traslavé ruky.

Blahoslavení tí,
ktorí chápu, že moje uši sa musia namá-
hať, aby zachytili hlas.

Blahoslavení tí,
ktorí si uvedomujú, že moje oči sú za-
kalené a myšlienky farbavé.

Blahoslavení tí,
ktorí sa pri mne zastavia, aby ma zvuč-
ným smiechom rozptýlili.

Blahoslavení tí,
ktorí mi nikdy nepovedia: "To ste nám
dnes už dvakrát rozprávali."

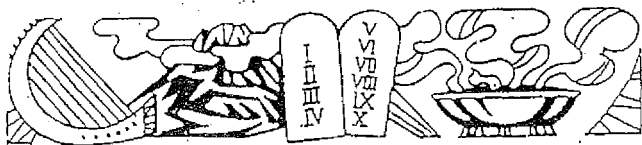
Blahoslavení tí,
ktorí mi vedia vyvolať v pamäti dávne
časy.

Blahoslavení tí,
ktorí mi dávajú pocítiť lásku, úctu a ve-
domie, že nie som ponechaný sám na seba.

Blahoslavení tí, ktorí mi svojou dobrotou uľahčujú dni, ktoré mi ešte
zostávajú

* * * * *

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

Tomáš Špidlík:
PO TVÝCH STEZKÁCH

Vášeň

Smyslové náklonnosti, neovládané vášně, zatemňují rozum. Pokřivené zrcadlo znetvoří obraz, vášeň zkresluje pravdu. Stačí se vrhnout s velkým nadšením do některé práce, do jednoho druhu sportu, a už jsme schopni dokazovat celému světu i sami sobě, že tento náš "koníček" (hobby) je nejdůležitějším problémem dnešní doby. Hoch, který se zamiloval, věří, že jeho děvče je nejdokonalejší tvor na světě, naopak muž, který svou ženu začal nenávidět, "objeví", že má všechny špatné vlastnosti a žádnou dobrou.

Nekontrolovaná vášeň také oslabuje vůli. Rozlíčený člověk není, jak se říká, "sebe mocen", nejlepší předsevzetí pijáka padají, když má projít okolo dveří hospody. "Komu vášeň v srdci hárá, tomu není pomoci," zpívalo se kdysi v pouliční písničce. Přesto však takové případy bezmocnosti jsou řídké, hranici pak s nepřičetností. V normálním životě vášně sice svobodu zmenšují, ale nemůžeme ze sebe strásat celou odpovědnost. "Komu vášeň v srdci hárá", tomu je pomoci. Musí se ovládat, musí se vyhýbat všemu, co by ho mohlo přivést tak z míry, že by ztratil kontrolu.

Z druhé strany budme však uznalí k slabostem druhých lidí. Odpuštěme jim slovo, které jim vyskočilo v hněvu, neodsuzujme hned ostře každého pro menší neporádnosti, chlubitosti, jedlictví atd. "Buďte shovívaví," napsali jednou francouzští biskupové v pastýřském listě, "ale neříkejte přitom: Však je to lidské! Skutečně lidské je ovládat se, neovládaná vášeň je zvířecí.

Ostatně nedá se říci, že by smyslové hnutí samo v sobě bylo něco špatného. Člověk není ani anděl ani kámen. Proto se dojíká, pláče, směje se, nadchne se, cítí odpor atd. Tato hnutí mohou být přirozená (např. náklonnost k dobrému skutku) nebo protipřirozená (náklonnost k hříchu). Jsme povinni bojovat proti vášním protipřirozeným, přirozené vášně máme jen ovládat, aby nepřekročily míru, ba ještě lépe: využít jich k dobrému cíli. Podobají se koním, kteří vykonají dobrou službu, má-li je kočí pevně v rukou. Světci bývali často i lidé velmi "vášniví", prudké, výbojné povahy. Měli však také pevnou vůli a uměli své vášně dokonale zvládnout, ba využít jich dobrým směrem: dovedli se vášnivě nadchnout pro dobro, nenáviděli hřích (i když milovali hříšníka), radovali se s radujícími, plakali s plačícími. Pro duchovní život má veliký význam své vlastní náklonnosti znát, vědět, která je naše nejsilnější vášeň, abychom mohli konrolovat své sklony a využít jich pro Boha.

(pokračování)

Ú M Y S L Y na M Š E S V A T Ě

1. Za zemř. Františka Ryzáka a manželku - paní Josefa Pavlicovou a rod. Smrčková
 - Za naše drahé zesnulé dle obdržných úmyslů
 - Za zemřelého Františka Smolu - bratr a sestra
2. Za naše drahé zesnulé dle obdržných úmyslů
 - Za zemř. rodiče Dr. Ladislava a Marii Růžkovy a příbuzné z obou stran - synové Petr a Jan s rodinami
 - Za zemřelých rodičův z oboch stran a brata Milana - manželia Abrahámovi
3. Za zemřelého Mojžíra Otýpku - manželka a děti
 - Za naše drahé zesnulé dle obdržných úmyslů
 - Za zemřelého Jana Gašparíka - manželka a synové
4. Za zemřelého Františka Smolu - rodina Jelínkova
 - Za zemř. Louis Bučka - manželka Agnes Buček a děti Jerry a Frances s rodinami
 - Za naše drahé zesnulé dle obdržných úmyslů
5. Za zemř. maminku Marii ve výročí jejího úmrtí - pan Jeroným Minister
5. Za zemřelého Františka Smolu - rodina Jelínkova
 - Za naše drahé zesnulé dle obdržných úmyslů
6. Za zemř. Jaroslava Dlouhého v den jeho Narozenin - manželka Zdenka
 - Za zemř. Mojžíra Otýpku - sl. Dagmar Čermáková a sl. Gretchen Joffa
 - Za naše drahé zesnulé dle obdržných úmyslů
7. Za zemř. rodiče Gustava a Miloslavu Čermákovy, bratra a celou rod. Čermákovu - dcera Dagmar
 - Za naše drahé zemřelé dle obdržných úmyslů
8. Za zemřelou Annu Paulusovu - manželé Jelínkovi
 - Za zemřelého Mojžíra Otýpku - paní Zdenka Rosenbergová
 - Za naše drahé zemřelé dle obdržných úmyslů
9. Za zemřelou maminku Helenu - pan Stanislav Kábrt
 - Za naše drahé zemřelé dle obdržných úmyslů
10. Za zemřelou maminku Karlu - Mr. Rudolf Firkušný s rodinou
 - Za naše drahé zemřelé dle obdržných úmyslů
11. Za zemřelou Julii Wasyleniuk - manžel a dcera
 - Za zemřelého Rudolfa Příhodu a za zdraví Anny Příhodové
12. Za zemřelou Alphonsine Sancelot - sl. Dagmar Čermáková a G. Joffa
 - Za vytrvalost a Boží pomoc ve studiu - paní Emilie Kovačiková
13. Za zemřelého Mojžíra Otýpku - rodina Jelínkova
 - Za zemřelé rodiče, sourozence, příbuzné a dobrodince
14. Za zemřelou maminku Annu Hudečkovu - rodina Malíkova
 - Za živé a zemřelé naší krajanské rodiny
15. Za živou a zemř. rodinu Kočíkovu z obou stran - manželé Kočíkovi

15. Za zemřelou Marii Sečkovu v den jejího odchodu
 - Za zemřelé Franka a Annu Hindrovou - dcera Anna
 - Za zemřelého manžela a za celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
16. Za živou a zemřelou rodinu Charvátovu z obou stran
 - Za zemřelého tatínka a příbuzné - rodina Salcedo
17. Za zemřelé rodiče a za celou rodinu - paní Mary Cerich
 - Za zemřelé naší krajanské rodiny
18. Za zemř. Leopolda a Barboru Slívovy - rod. Slívova zde i ve vlasti
 - Za zemřelého otecka Jozefa Skrkoně - manž. Joan a John Skrkoňovi
19. Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro paní Boženu Snížkovou -
 - paní Naďa Horáková a Kroužek milovníků hudby a poesie
 - Za duše v očistci
20. Za zemřelého Mojmíra Otýpku - rodina Krupkova
 - Za zemřelého Františka Smolu - paní Růžena Kankrlíková
21. Za živou a zemřelou rodinu Mosný z oboch stran - manželka Mosný
 - Za živé a zemřelé naší krajanské rodiny
22. Za zemřelého Františka Smolu - Krajanská rodina
 - Za zemřelého Ignáce Lukáčka - rodina Tomečkova
23. Za zemřelého Františka Smolu - rodina Tomečkova
 - Za zemřelou Marii - rodina Tomečkova
24. Za zemřelého Mojmíra Otýpku - rodina Tomečkova
 - Za zemřelého Františka Smolu - bratr a sestra
25. Za zemřelého Mojmíra Otýpku - paní Anežka Šantorová
 - Za zemřelého Mojmíra Otýpku - paní Ida Spíšková a syn
26. Za zemřelého Františka Smolu - Krajanská rodina
 - Za zemřelého Mojmíra Otýpku - rodina pana Otakara Bláhy
27. Za zemřelého manžela Oldřicha - paní Anička Benáčková
 - Za zemřelého Františka Smolu - rodina pana Otakara Bláhy
28. Za zemř. Dr. Bohumíra Bunžu ve 3. výročí jeho odchodu - manželka a děti s rodinami
 - Za zemřelého Františka Dohnala - jeho manželka paní Frída Dohnalová
29. Za rodiče, sourozence, příbuzné a dobrodince
 - Za zemřelého Dr. Bohumíra Bunžu - rodina pana Otakara Bláhy
30. Za zemřelou Annu Cífkovu a manžela - paní Libuže Bílková a dcery
 - Za zemřelého Františka Smolu - bratr a sestra

+ + +

M O D L E M E S E Z A N A Š E N E M O C N É

ZEMŘELI: Mojmír Otýpka a František Smola.
Zarmouceným pozůstalým vyslovujem upřímnou soustrast a modlíme se: "Abys nám radostné shledání s našimi zesnulými dopřál, prosíme Tě, vyslyš nás!"

Paní Mary Kanyerová se dožívá DEVADESÁTKY
paní Mary Filová PĚTASEDMDEŠÁTKY.

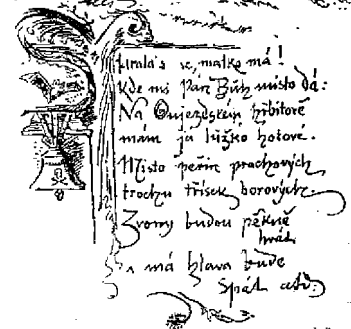
pan Silvestr Suda ŠEDESÁTKY

paní Rita Bunžová PADESÁTKY

Z plna srdce jim blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a hojně požehnání.

V pondělí 1. listopadu, na svátek Všech svatých a v předvečer svátku všech věrných zmeřelých (Dušiček), o sedmé hod. večer, v dolním kostele P. Marie Karmelské v Astorii, bude sloužena mše svatá za naše drahé zmeřelé, jejichž jména pošlete nebo odevzdáte.

V neděli 14. listopadu MARTINSKÉ POSVÍCENÍ

SLOVENSKÁ MŠE SVATÁ každou neděli v 10 hod. hod. ráno u sv. Jana Nepomuckého v Manhattaně (1st Ave. a 66th St.)

KRAJANSKÉ BOHOSLUŽBY každou neděli v 10.15 ráno u Panny Marie Karmelské v Astorii v dolním kostele. Příležitost ke sv. zpovědi od 9:00 do 9.15 v divadelním sále naproti kostelu, kde po bohoslužbách je společná snídaně.

* * *

Co znamená svatost? Že se člověk stane sám sebou v kladném smyslu slova (přijme svou jedinečnost, odmítne formaci bezduchými convencemi), a že projde procesem obrácení k takovému společenství s Kristem, aby byl s to promítnout ho do doby, v níž žije.

Mt 5, 1-10.

Omyl: Ježíš nás nenavádí, abychom okrádali pána. Za takové chování pán správce nechválí. Chválí jeho prozíravost, s jakou myslí na svou časnou budoucnost Jednám tak se svou věčnou budoucností??

L 16, 1-8

Nic snažšího, než udělat z chrámu tržiště. Nic snažšího, než udělat ze vztahu křesťan - Bůh obchodnickou záležitost: něco za něco. Nenese snad má prosebná modlitba rysy obchodničení?

Lk 19, 45-48

Dňa 14. mája posvätil kardinál-vikár Lucido Mária Parocchi v prítomnosti Don Boska nový saleziánsky chrám Božského Srdca na Via Marsala. Niekoľko dní po vysviacke chodili púte do nového kostola zo všetkých vrstiev rímskej spoločnosti.

Dňa 16. mája slúžil tu sv. omšu i Don Bosko. Bola to jeho prvá a posledná omša v chráme Božského Srdca. Pomáhal mu Don Viglietti, lebo bez pomoci už nevládal ani na nohách stáť. Bol veľmi dojatý. Viac ráz sa rozplakal, a Don Viglietti ho musel napomínať, aby pokračoval vo sv. omši. Slúžil pri oltári Panny Márie Pomocnice, v ľavej lodi kostola.

Po sv. omši hrnulo sa za Don Boskom do sakristie množstvo ľudí, Z kostola do sakristie ide sa veľkou sálou, kde bývajú rozličné zhromaždenia. Zo sály sa ide do sakristie dvoma-troma vchodmi. Ľudia sieň vo chvíli naplnili a prosili Don Boska o požehnanie. Stal si na schody do dverí, pozdvihol pravicu a dojatý opakoval:

- Benedico... Benedico... požehnávam vás, požehnávam vás... a pustil sa do plaču.

- Prišiel mi na um sen - hovoril svojim priateľom - ktorý som mal ako asi desaťročný chlapec.

Dňa 18. mája lúčil sa s Rímom navždy.

Po návrate z Ríma odobral sa Don Bosko do saleziánskeho ústavu na Valsalice, ktorí ležal za Kapucínskym vrškom, na východ od Turína. Chcel sa trochu osviežiť tamojším zdravým vzduchom. Do Valdocca sa vrátil v podvečer sv. Jána Krstiteľa, kedy jeho chovanci oslavovali jeho mena. No vtedy ho oslavovali už naposledy.

Na radu lekárov odišiel v júli do Lanza na horské povetrie. Dňa 11. augusta ho tam navštívila deputácia bývalých žiakov saleziánskych škôl. Bol hlboko dojatý.

- Zadíval sa na nás - píše Don Griva, účastník tejto návštevy. - Zadíval sa tými dobrými a múdrymi očami ako predtým ktovie koľko ráz. Ale už len tie oči boli jeho. Pohľad na jeho postavu bol žalostný. Nechcel nás prijať v izbe, ale nami podpieraný vyšiel do parku na čerstvý vzduch a spomínal, že aj svojich prvých žiakov prijímal voľakedy na valdockých lúkach. Sadol si do vozíka a žartoval:

- Vidíte, predtým som sa staval, kto ďalej preskočí a teraz ma musia voziť na vozíku.

Zatiahli sme vozík až k besiedke na konci parku, kde sme si posadali okolo vozíka a spomínali sme najrozličnejšie veci. Don Bosko mal pre každého niekoľko láskavých slov. Hovorili sme, že sa už vopred tešíme na jeho zlatú omšu a že Gastini privedie na ňu tisíc spevákov.

- Dve tisíc - zasmial sa Don Bosko. - Jeden sbor musí byť zo samých Patagoncov.

- A budeme piť víno z Cunica, darované štedrosťou Panny Márie Pomocnice - natahoval farára z Cunica d'Asti. - I Patagonci dostanú z neho, čo, pán farár?

A pán farár prisľúbil. Veď iného i tak nemohol spraviť.

- A čo máme povedať vo valdockom oratóriu?

- Povedzte, že sa mám veľmi dobre a že všetky ich obavy o moje zdravie nijako nerušia pokoj môjho srdca.

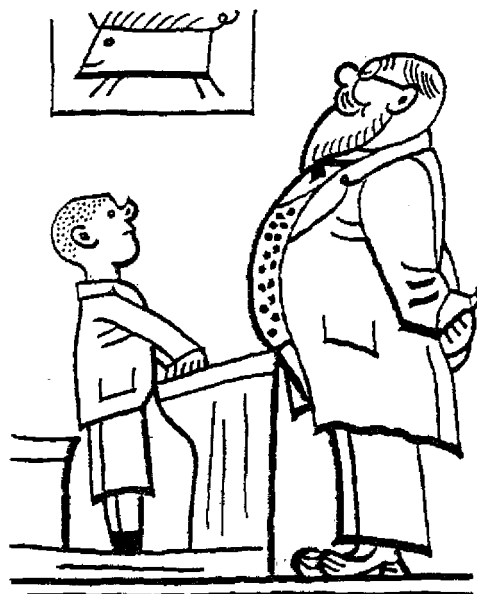
Medzitým sa začalo zvečerovať. Návštevníci ho napokon prosili, aby im posvätil medailóniky, obrázky, ružence a aby dal požehnanie tak prítomným ako i neprítomným. Cítil, že aj to už patrí k veľkej rozlúčke so životom. Oči sa mu zaliali slzami, plakal. A návštevníci plakali s ním.

(Albert-Jur Koza Matejov: DON BOSKO)

Josef Lada: VESELÉ KRESBY

Zubní lékař: "Prosím, slečno, račte odpustit! Nezapomněl jsem si snad ve vašich ústech kleštičky?"

Žák: "Prosím, pane profesore, nemohu přečíst, co jste mi napsal pod domácí práci."
Profesor: "Napsal jsem vám tam: Pište čitelněji."